

Székelyföldi kalandok

A tavaszi szünet után iskolánk hetedik évfolyamának nagy része a hatodikosokkal kiegészülve elindult a történelmi Magyarország Erdély részének felkutatására és megismerésére. Az előkészítő órákon Sulyok Andrea osztályfőnök segítségével megismerték a gyerekek az úti cél természeti környezetét és történelmi hátterét. Az utazó diákok nagy lelkesedéssel indultak a számukra még ismeretlen kincseket és rejtélyeket tartogató határon túli magyar területek meglátogatására. Az utazással járó izgalom nem is feltétlenül a diákok gondolataiban teljesedett ki, hanem inkább a szüleik féltő magatartásában. A cikk elején szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy az összes nebulót épségben hazahoztuk az utazás végén. Az első nap programját főként az utazás tette ki. Reggeli időpontban indultunk, és pár megálló után megérkeztünk Nagyváradra. Itt városnézés volt a fő programunk, amelynek középpontjában a székesegyház megtekintése állt. A kirándulás első éjszakáját a helyi Góbé Csárdában töltöttük. A következő napon a történelmi Erdély kapuját (Király-hágó) átlépve megérkeztünk Kolozsvárra. A történelmi központban sétálva megtekintettük a főbb nevezetességeket. Többek között láttuk Mátyás király szülőházát és szobrát is. A diákok nagy öröme a helyi fagyaltot is megkóstoltuk. A színes programok után utaztunk tovább Korondra, ahol elfoglaltuk a szállást, ahol a többi éjszakát töltöttük. A harmadik nap is nagyon sok nevezetességet és látnivalót tartogatott a számunkra. Elutaztunk Gyergyószentmiklósról, ahonnan tovább haladva a legtöbb diák által kedvelt Gyilkos-tó és Békás megismerése volt a cél. Ez utóbbi helyszínen 200-300 méteres sziklák között sétáltunk. Ez az élmény érintette meg a legjobban a tanulókat az egész utunk során. Számomra nagyon örömteli volt látni, hogy a kirándulásunk már ekkor elérte a célját, vagyis azt, hogy a gyerekek maradandó élményeket szerezzenek, miközben jól érzik magukat. Miután visszaérkeztünk Korondra, lehetőségünk nyílt a helyi sófeldolgozó üzem megtekintésére, ahol a bátrabb, vállalkozó szellemű diákok és tanárok ajándékba kaptak egy-egy sónyalókát. A következő napon az első megálló Madéfalva volt, ahol a madéfalvi vérengzésben elesettek emlékére állított szobor előtt róttuk le tiszteletünket. Ezt követően a Szent Anna-tavat és a Mohos tőzeglápot figyelhették meg a gyerekek. Ez utóbbi helyszínen nagyon kellett vigyázni, hogy a kijelölt cölöpökön haladjunk, nehogy elsüllyedjen bárki is. Az egyik diáknak sikerült egyszer a cölöp mellé lépni, és bokáig vizes lett. A kollégák találékonysága miatt nem kellett egész nap vizes cipőben járnia. Majd Csíkszeredára utaztunk, aztán Csíksomlyón tekintettük meg a kegytemplomot. Kirándulásunk ötödik napján a Só-vidék nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Dél előtt meglátogattuk Parajdon a sóbányát, majd megnéztük a Só-szorost. Szózatán a Medve-tó és más kisebb tavak környékén sétálhattunk. Innen Farkaslakára utaztunk, ahol a Tamási Áron síremlékét koszorúztuk meg. Ezen a napon Székelyudvarhelyen is jártunk, ahol a diákoknak csoportmunkával kellett a város nevezetességeit felfedezni. A napi program lezárása előtt Korond főutcáján az állandó kirakodóvásárban sétálgattunk. A hatodik napon reggeli és csomagolás után indultunk hazafelé. Útközben Marosvécsen megtekintettük a kastélyt, amelynek kertjében Wass Albert síremlékénél emlékeztünk. Majd Szászrégenen átutazva megismerkedtünk Marosvásárhely központjával. Ezen a napon nagyon hosszú út várt ránk, az éjszakai órákban érkeztünk vissza Bükre. Utunkon Hárominé Orbán Erika és Németh Zsóka kolléganők segítettek a kirándulókat, amit köszönünk nekik. A kirándulást ha összegeznem kellene, el kell mondanom, hogy nem csak a gyerekek érezték jól magukat, hanem mi pedagógusok is. Személy szerint engem a székely emberek mentalitása fogott meg a legjobban. Az egyenes, őszinte beszéd, és a bennük élő magyarságtudat szerintem követendő példa lenne mindannyiunk számára.

Horváth István osztályfőnök